

[Aage Frandsen]

sentant for den udøvende magt, som alligevel fandt det berettiget at besvare nogle af de spørgsmål, der blev stillet fra os, der repræsenterer den lovgivende magt, i samarbejde med ministeren.

Det, som ministeren bl.a. bebrejder os, er jo, at vi kunne komme i tanker om at komme med et forslag så tæt på, at Folketinget havde vedtaget en lov, der skulle løse problemet. Hvad skulle vi ellers gøre, når problemet ikke er løst? Ja, så kan man jo politisk angribe ministeren for, at ministeren ikke har løst sin opgave, men det synes vi er urimeligt, fordi det var en urimelig opgave, ministeren selv har stillet sig og vi fra Folketingets side stillede os.

Derfor kommer vi med et forslag, hvormed vi sådan set synes at vi hjælper ministeren med nogle metoder, der kunne anvendes til at løse problemet, fordi vi ikke kan komme uden om, at der skal en finansiering til. Det er rigtigt, at det ikke er nødvendigt at komme med et forslag til finansieringen, men fra SF's side er vi altså så ansvarlige over for statens finanser og for økonomien, at vi alligevel synes, det er lidt betænkeligt, hvis man sætter en hel masse ting og en række udgifter i værk, uden at man også tænker på finansieringen. Det synes vi også ministeren må være opmærksom på, og jeg tror også, at ministeren er det, så derfor kommer der nok et forslag på et tidspunkt.

Og nu er det så, vi siger: I stedet for at bruge alle disse penge til praktikpladskompenserende undervisning var det vel rimeligt at bruge nogle af pengene til at skaffe rigtige pladser, sådan som Håndværksrådet har foreslået.

Ministeren er bange for, at det skal betyde, at man udbetaler kæmpestore lærlingelønninger. Bl.a. hr. Klaus Hækkerup har været inde på, at sådan behøver man ikke lave ordningen. Det er ikke nødvendigt at lave ordningen på den måde. Det behøver ikke at blive tilfældet. Men det kan vel ikke være sådan, at ministeren, alene af angst for at lærlingelønningerne skulle stige eller det skulle have en afledet virkning i den forbindelse, siger: Nej, så hellere bruge pengene på værkstedsskoleundervisning. Det er virkelige metoder, som man ikke kender ministeren for.

Derfor undrer vi os over, at ministeren ikke kan se, at det fornuftige var, at i hvert fald nogle af dem, der i øjeblikket skal have praktikpladskompenserende undervisning, havde mere glæde, samfundet havde mere glæde, og arbejds-

verne havde mere glæde af, at de fik almindelig praktikpladsundervisning.

Dermed være ikke sagt, at vi tager afstand fra værkstedsskoleundervisningen og specielt ikke inden for visse, skal vi sige tekniske fagområder. Derimod er vi meget bekymrede for, hvis det inden for handel og kontor skal være i det omfang, som der lægges op til nu. Ministeren kan godt sige, at vi jo ikke skal sætte fornuften ud af kraft, hvis det nu er nogle få stykker, der mangler, men når det er 4.000, der mangler, så er det altså, ligesom fornuften må tilsige, at vi må gøre noget.

Spørgsmålet må jo også være, hvornår de pågældende mennesker har et retskrav på at få enten det ene eller det andet, for det er det, Folketinget har vedtaget, det er ikke kun en aftale. Det er, som om aftaler er det vigtigste her i tilværelsen, men ifølge grundloven er loven altså det vigtigste. Jeg synes også, at aftaler er vigtige, men loven er alligevel vigtigst, og loven blev vedtaget i Folketinget. Derfor er det også vigtigt at understrege, at på et tidspunkt klapper fælden også for ministeren, hvis pladserne ikke er der, eller hvis værkstedsskoleundervisningen ikke er klar.

Endelig med hensyn til kriteriet EMMA synes jeg i høj grad, man må sige, at der også er et retssikkerhedsproblem. Ministeren mener tilsyneladende, at det er et problem, at der er nogle mestre i form af forstandere og direktører, som ikke mener, at nogen er uegnede, men det kunne jo også være, der var et retssikkerhedsproblem i, at nogle var blevet erklæret uegnede, som i virkeligheden er egnede. Det er jo et problem i forhold til, hvad vi kender så mange andre steder, hvor man har nogenlunde ensartede kriterier i form af eksaminer og den slags ting, at det har man ikke her. Er ministeren ikke bekymret for, at nogle af de unge mennesker egentlig ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt er blevet forkert behandlet i dette tilfælde?

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg beder hr. Aage Frandsen undskylde, at jeg ikke fortsætter denne langtrukne debat. Jeg synes, jeg var ret grundig i mit andet indlæg og vil derfor ikke føje mere til.

Men jeg vil gerne takke hr. Klaus Hækkerup for denne autoritative fortolkning af ordene